

www.printo.it/pediatric-rheumatology/UA/intro

Системний Червоний Вовчак

Версія 2016

5. ДОДАТОК 2. Неонатальний вовчак

Вовчак новонароджених – рідкісне захворювання плода та новонародженого, виникає за рахунок отриманих із плаценти специфічних материнських аутоантитіл. Конкретні аутоантитіла, пов'язані з неонатальним вовчаком, відомі як анти-Ro і анти-La. Ці антитіла присутні приблизно в однієї третини пацієнтів із СЧВ, але багато матерів із наявними антитілами народжують дітей, які не мають неонатального вовчака. З іншого боку, неонатальний вовчак може зустрічатися у нащадків матерів, які не мають СЧВ.

Вовчак новонароджених відрізняється від СЧВ. У більшості випадків симптоми неонатального вовчака зникають спонтанно з 3 до 6 місяців, не залишаючи наслідків. Найбільш поширеним симптомом є висип, який з'являється через кілька днів або тижнів після народження, особливо після впливу сонця. Висип у новонароджених із вовчаком є тимчасовим і, як правило, проходить без рубців. Другим найбільш поширеним симптомом є зміни в аналізі крові, які здебільшого нормалізуються впродовж декількох тижнів без лікування.

Дуже рідко, зустрічається особливе порушення ритму, відоме як вроджена блокада серця. При вродженій блокаді серця дитина має аномально повільний пульс. Це порушення є постійним і часто може бути діагностоване між 15 і 25 тижнями вагітності за допомогою УЗД серця плоду. У деяких випадках можна лікувати хворобу у ще не народженої дитини. Після народження багато дітей з вродженою блокадою серця вимагають введення кардіостимулятора. Якщо у матері вже є одна дитина з вродженою блокадою серця, ризик народження ще однієї дитини з тією ж проблемою становить приблизно від 10 до 15%

Діти з неонатальним вовчаком ростуть і розвиваються нормально. У них є тільки невеликий шанс розвитку СЧВ у подальшому житті.